

MANUSKRIPTER / MANUSCRIPTS

Tordenstenene (Lau Lauritzen Sr., DK, 1927).
Palladium.

Ps 5 (pdf: p. 2-89)

Det Danske Filminstitut
/ Danish Film Institute

A/S PALLADIUM, København

præsenterer

TORDENSTENENE

Iscenesat af Lau Lauritzen

Fotografer: Valdemar Christensen og Hugo Fischer

Personerne:

Haus
Direkteren Philip Bech
Penny, hans nevø Erling Schroeder
Elinor Karin Wellenøe
Forstænderinden Ingeborg Gandrup
Den mystiske dame Clara Schwartz
Professor Owen Charles Wilken
Inspektør Rostov Anton de Verdier
Husholdereken Kate Fabian
Arbejdsformanden Kai Holm

s a m t

FYRTÅRNET OG BIVOGNER

1. At det gamle teglværk fremstillede tusinder af stærke mursten - vidste alle.
2. - Men hvad der foregik bag den overgroede indkørsel til bagsiden - vidste ingen.
3. De, der havde vovet sig nærmere, så kun glimt af nogle mærkelige skikkelser.

4. "Deres niece frøken Elinor har jo stor formue?"
5. "Ja, det har hun, og jeg bestyrer hendes formue!"
6. "De skulle kalde Deres niece herud!"
7. "Hvis hun er en klog kvinde, vil hun interessere sig for vor store sag!"
8. "Ja, klog det er hun, for i vores familie er vi alle sammen klogere end de andre!"
9. Om bord i konsulens lystyacht.
10. "Skal du ikke snart have ferie, onkel?"
11. "Jo, jeg skal!"
12. "Men der bliver ingen sejlede for dig! Jeg giver mandskabet ferie samtidig!"

13. "Går du så ned hjem og spiller et parti skak?"
14. "Jeg ville gerne, onkel, men - men n -"
15. "Vil du aldrig tænke på noget alvorligt?"
16. "Det gør jeg, onkel! Jeg er nemlig alvorlig forelsket!"
17. ... Først nu forstod han, at det var hende, han elskede af hele sin sjæl ...
18. "Jeg forlader dig aldrig. Jeg elsker dig!"
19. "Jeg elsker dig - elsker dig - Sig, at du tror mig!"
20. "Kan du ikke lade være at spise bananer, mens du læser, man kan snart ikke forstå et ord!"
21. "Men du forbarmende! Hvad er dog dette?"

22. "Jo! Kan frekenen ikke se, at de kysser!"
23. "Vil I komme allesammen!"
24. "Efter har bragt denne bog ind i instituttet?"
25. (På indvendig side af bogens bind står foroven skrevet)
Til Elinor fra din egen
Hansemand.
26. "Hver er Elinor?"
27. "Skal vi finde hende, frøken?"
28. "Elinor er oppe i det kinesiske lysthus med en sømand!"
29. "Vil De forsvinde øjeblikkelig!"
30. "Det er jo usandhed, hvad I fortæller!"

31. "Der står hun jo!"
32. "Å børn! Mit stakkels hovede! Jeg kan ikke tåle det!"
33. "Nå! - Hvordan gik det?"
34. "Jo! meget godt, men nu har vi ingen steder og bo!"
35. "Kom hjem til mig en af dagene, så skal jeg se at finde et job til jer!"

2. akt

36. "Du må altså ikke sejle! Du må ikke holde gilder her i huset! Du må ikke drikke min vin eller ryge mine cigaretter! Du må ikke ..."
37. "Onkel! Var det ikke lettere at sige de få ting, jeg må?"
38. "Det var den tjans, herren talte om!"
39. "Sidd nu ned!"

40. "Og lad som De var hjemme!"
41. "Må han ikke ryge?"
42. "Han må vente, til der blir boet!"
43. "Sig mig: Kan I sejle en båd?"
44. "Jeg ka' ikke tænke mig noget, som a mig og Fyrtårnet ikke ka' lave!"
45. "Godt! Jeg engagerer jer som sømand!"
46. "Det er sømand Deres gamle ven, konsulen!"
47. "Ns! God dag, kære herr konsul!"
48. "Har De lyst at låne min båd med besætning og det hele, medens jeg er på ferie?"
49. "Tusind tak, herr konsul! Det er rigtignok et smukt tilbud!"

50. "Hun tror, det er onkel!"
51. "Vi skal ud og sejle med 30 unge damer!"
52. "Den er gal! Hun kender jer fra haven!"
53. "Vi ta'r stort skæg på!"
54. "Sømand!"
55. "Vil du klare forsejlene?"
56. Damerne ventes!
57. "Sikken dejlig båd kaptajnen har!"
58. "Hvorfor har den mand ingen bukser på?"
-

3. akt

59. "Frskenen skulle se lidt på den kaptajn!"
60. "Det er nemlig han! Smanden fra lysthuset!"
61. "Hvad er det, De har i ansigtet?"
62. "Må jeg få en anden til at styre?"
63. "Det er altså et komplet!"
64. "Vil De være så elskværdig at opholde Dem i kabinen!"
65. "Og så sejler vi hjem!"
66. "Sikken øjev fugl!"
67. "Hvor er Eliaer?"

68. "Sikken sjov fisk!"
69. "Og ring med Dem - og forsvind!"
70. - - Og så fik den sejltur ende.
71. "Tja! Så er vi altså færdige med det!"
72. En sorgens dag oprandt. -
73. Elinor måtte forlade instituttet, kaldt af sin onkel og formynder.
74. Siden sejlturen havde det været slejtt for de to sømænd.
75. "Er De villig til et slags arbejde?"
76. "Jord og beton!"
77. "Arbejdere til Fasanvejen!"

78. "Landsarbejde!"
79. "Slut for i dag."
80. "I er vel ikke tilfældigvis mekanikere?"
81. "Jeg har en tjans, men den er forbunden med livsfare!"
82. "Ter I til enhver tid at se døden i øjnene?"
83. "Jeg kender slet ikke oskel. Jeg tror aldrig, jeg har set ham!"
84. "Kom væk herfra, så hurtigt De kan!"
85. "Du ligner din kloge mor - - "
86. "Du er klogere end disse veninder - - "
87. "Jo, du er - for i vor familie er vi alle sammen klogere end de andre!"

88. "Det er herr Roatow der står!"
89. "Der står Deres bagage, og her skal De bo!"
90. "Deres onkel venter Dem om en time!"
91. "Har hun spurgt om noget?"
92. "Hvorfor skal vi bindes?"
93. "Vi kører lidt hurtigt!"
94. "Min hat?"
-
4. akt
95. "Deres onkel venter - -"
96. "Se her, en ganske almindelig mursten!"
97. "Se så her, en ganske almindelig mursten!"

98. "Det var en tordensten!"
99. "Jeg vil rive ned!"
100. "Og bygge herligt op!"
101. "Og nu spørger jeg dig, om du vil ofre dit liv og din formue for vor store idé?"
102. "Skal jeg give afkald på min arv?"
103. "Nej, onkel - det gør jeg ikke!"
104. "Er De ikke den unge dames formynder?"
105. "Jeg er din formynder - jeg kan tvivle dig!"
106. "Jeg har midler, som du ikke kender!"
107. "Tænk nu roligt over sagen og lad os senere tale ved!"

108. "Jeg troede, Deres bagage var bragt op!"

109. "Altid til Deres tjeneste - -"

110. Udgår. (Brevet er skrevet i negativ, har fået scenenummer)

111. "Vil De give mig Deres brev, så skal jeg besørge det!"

112. "Jeg har ikke skrevet noget brev!"

113. "Jeg råder Dem til at passe Dem selv, gamle spegelse!"

114. "Prev om du kan efterligne den skrift!"

115. "For pokker - hun kan jo telefonere!"

116. "Du må ikke være vred, fordi jeg blev hidsig. Nu har jeg fortrudt det!"

117. "Må jeg spørge, om jeg er fange her?"

118. "Du lyver, onkel!"
119. "Her står jo skildvagter alle vegne!"
120. "Jeg kan jo ikke gå ud af den der, hvis jeg vil."
121. "Jeg kom for at fortælle dig, at der er to nye, som skal aflægge eden i aften!"
122. "Du kan tro, det er meget spændende!"
123. "Vi har sorte kapper på. Det er meget højtideligt!"
124. "Du behøver ikke at blive her, hvis du ikke vil!"
125. "Dér ser du, onkel - jeg kan ikke engang komme ud af døren!"
126. "Min niece er så ked af at være her, og så mente - -"
127. "Gå Deres vej!"

128. "Hvorfor vil De rejse?"

129. "Tror De ikke, De kan få det rart her?"

130. "De skal ikke være ked af det. De skal se, det går nok!"

131. "Jeg troede ikke, De var en tøs!"

5. akt

132. Om aftenen.

133. "I sværger, at I intet vil røbe af, hvad I her får at se eller høre!"

134. "Den, der bryder eden, straffes med døden!"

135. "Ja, og hvis de stikker af ..."

136. "... så skal I skam også dø!"

137. "Har I strittet med bomber før?"
138. "EVEN ER DET, DER SNORKER?"
139. "DET ER DE TO NYE. DEN ENDE SNORKER, OG DEN ANDEN HIKKER!"
140. "JEG HAR ALDRIG HØRT NOGEN SNORKE SÅDEN!"
141. "DET ER DA OGSÅ VÆMMELIGT, SOM HAN HIKKER!"
142. "SMID DEM UD OG LAD DEM SOVE PÅ GANGEN!"
143. "HVIS VI KRAVLER HEN AD SNOREN, KAN VI KLETRE NED AD DEN STÅNDER!"
144. "DET KAN GODT VÆRE, AT DU SKAL SKYDE DIG LIST!"
145. "S K Y N D D I G ! S K Y N D D I G !
146. "HVAD SIGER DU?"

6. akt

147. "Hvordan er I dog kommet herop?"
148. "Jo, der går en vej her oven over!"
149. "I må endelig få fat i Hans og bede ham komme herud straks!"
150. "Jeg er så forfærdelig nervøs!"
151. "Kan vi ikke komme væk? Jeg er så bange for at blive her!"
152. "Vi har da penge nok, ved jeg!"
153. "Det er vist ikke alene hendes penge, det galder!"
154. "Det er vist også hendes selv!"
155. "Hi! Der er De igen!"

156. "Vil De komme hermed øjeblikkelig!"

157. (Brev)

Kære Hans!

De nye forhold, jeg her er gået ind til, vil på flere måder fjerne mig fra dig. Jeg beder dig derfor glemme mig og fremfor alt ikke opsøge mig.

Blinor.

158. "Stenene skal læsses oppe ved et lille hus, som ligger den vej ude!"

159. "Jeg behøver ikke vise jer noget ved lokomotivet, det kender I jo ud og ind!"

160. "Hvad fløjter I for, så hellere at komme af sted!"

161. "Jeg tror, det kører, når man fløjter tre gange!"

162. "Tak skal du ha', der er ikke flere skinner!"

163. "Vi lægger lokomotiv!"

164. "Da fut da da fut!"

165. "Lad det nu bare rase ud, mens vi læser sten!"
166. "I må kun bare een i hver hånd!"
167. "Hvis I taber en af dem, så ryger I til himmels med det samme!"
168. "Og du har jeg regnet den ud!"
169. "De er nemlig ikks rigtig kloge nogen af dem!"
170. "Det er noget sludder at sige, at man ryger til himmels, fordi man taber en mursten!"
171. "Ja, lad os bare ikke skabe os!"
172. "Pas på! Der kommer to!"
173. "Pas på! Der kommer fire!"
174. "Pas på! Her er en, som er større!

175. "Er du rigtig klog, dit læge fjels! Hvad er det, du snider med?"

176. "Der må være krudt i stenene!"

177. "Tak skal du ha'! Jeg skal ikke ha' lasset flere af dem!"

7. akt

178. Det gjaldt om at slippe ud og skaffe hjælp.

179. "Ska' jeg løse dig lidt a'?"

180. "Vi begynder ved sengetid, og vi skal nok give Elinor besked!"

181. "Hvis De kan klare skildvegten, så ordner Pyrtårnet og jeg resten!"

182. Atter til vejrs.

183. "Der må være hendes vindue!"

184. Tiden nærmede sig for det store kup ...

185. ... men samtidig var der to, der fælte jordes brønde
under sig.

186. "Ska' han være skelsjet?"

187. "Bess! Jeg hypnotiserer ham!"

188. "Nu kan vi få ham til alting!"

189. "Du er en hund!"

190. "Kom og sitte smukt!"

191. "Ka' du løbe ned og se a' lokomotivet!"

192. "Vi har øjv ned ham, han tror, at han er en hund!"

8. akt

193. "Bed til garagen!"

194. "Puh! Klorofors!"

195. "Tasken er fuld af penge!"

196. "H A N S !!"

197. "Hvis du kan klare denne her, så kan du komme til cirkus!"

198. "Kan du nu være sød og passe godt på den!"

199. "Rostov - den skurk - har bundet mig!"

200. "Her er skejser!"

201. "Du forstår jeg bedre, hvorfor vi havde brug for min nieces penge!"

202. "Hvis I rører jer, ryger vi ad Høkkenfeldt til alle-
sammen!"
203. "I er jo nogle stakkels idioter!"
204. "I aften har jeres farer forsøgt at stikke af med alle
teglværkets penge!"
205. "Vis dem, hvor han er!"
206. "Kon bare, de var ikke sgte!"
207. "Må jeg spørge, er I lige glade, hvad vi gør ved ham?"
208. "Kåh! Nu vær vi ellers begyndt at holde s' ham!"
209. "Men denne Roatos fik mig alligevel gjort lidt toaset!"
210. "Det var uvanlig dét, at jeg syntes, var så spændende!"
211. "Du tror jeg nok, det er bedre, vi ser os om efter en
anden plads!"

S L U T

Se omslag

A/S PALLADIUM, København

præsenterer

Nr. 15

T O R D E N S T E N E N E

=====

Iscenesat af Lau Lauritzen

Fotografer: Valdemar Christensen og Hugo Fischer

Personerne:

Direktøren <i>og konsul</i>	Philip Bech
Frank, hans nevø	Erling Schroeder
Elinor	Karin Nellemose
Forstanderinden	Ingeborg Gandrup
Den mystiske dame	Clara Schwartz
Professor Owen	Charles Wilken
Inspektør Rostow	Anton de Verdier
Husholdersken	Kate Fabian
Arbejdsformanden	Kai Holm

s a m t

F Y R T Å R N E T O G B I V O G N E N

1. At det gamle teglværk fremstillede tusinder af stærke mursten - vidste alle.

2. - Men hvad der foregik bag den overgroede indkørsel til bagsiden - vidste ingen.

3. De, der havde vovet sig nærmere, så kun glimt af nogle mærkelige skikkelser.

4. "Deres niece frøken Elinor har jo stor formue?"
5. "Ja, det har hun, og jeg bestyrer hendes formue!"
6. "De skulle kalde Deres niece herud!"
7. "Hvis hun er en klog kvinde, vil hun interessere sig for vor store sag!"
8. "Ja, klog det er hun, for i vores familie er vi allesammen klogere end de andre!"
9. Om bord i konsulens lystyacht.
10. "Skal du ikke snart have ferie, onkel?"
11. "Jo, jeg skal!"
12. "Men der bliver ingen sejlads for dig! Jeg giver mandskabet ferie samtidig!"

13. "Går du så med hjem og spiller et parti skak?"
14. "Jeg ville gerne, onkel, men - men m -"
15. "Vil du aldrig tænke på noget alvorligt?"
16. "Det gør jeg, onkel! Jeg er nemlig alvorlig forelsket!"
17. ... Først nu forstod han, at det var hende, han elskede af hele sin sjæl ...
18. "Jeg forlader dig aldrig. Jeg elsker dig!"
19. "Jeg elsker dig - elsker dig - Sig, at du tror mig!"
20. "Kan du ikke lade være at spise bananer, mens du læser, man kan snart ikke forstå et ord!"
21. "Men du forbarmende! Hvad er dog dette?"

22. "Jo! Kan frøkenen ikke se, at de kysser!"
23. "Vil I komme allesammen!"
24. "Hvem har bragt denne bog ind i instituttet?"
25. (På indvendig side af bogens bind står foroven skrevet)
Til Elinor fra din egen
Hansemand.
26. "Hvor er Elinor?"
27. "Skal vi finde hende, frøken?"
28. "Elinor er oppe i det kinesiske lysthus med en sømand!"
29. "Vil De forsvinde øjeblikkelig!"
30. "Det er jo usandhed, hvad I fortæller!"

31. "Der står hun jo!"
32. "Å børn! Mit stakkels hovede! Jeg kan ikke tåle det!"
33. "Nå! - Hvordan gik det?"
34. "Jo! majet godt, men nu har vi ingen steder og bo!"
35. "Kom hjem til mig en af dagene, så skal jeg se at finde et job til jer!"

2. akt

36. "Du må altså ikke sejle! Du må ikke holde gilder her i huset! Du må ikke drikke min vin eller ryge mine cigaretter! Du må ikke ..."
37. "Onkel! Var det ikke lettere at sige de få ting, jeg må?"
38. "Det var den tjans, herren talte om!"
39. "Sid nu ned!"

40. "Og lad som De var hjemme!"
41. "Må han ikke ryge?"
42. "Han må vente, til der blir bød!"
43. "Sig mig! Kan I sejle en båd?"
44. "Jeg ka' ikke tænke mig noget, som a mig og Fyrtårnet ikke ka' lave!"
45. "Godt! Jeg engagerer jer som sømænd!"
46. "Det er sømænd Deres gamle ven, konsulen!"
47. "Nå! God dag, kære herr konsul!"
48. "Har De lyst at låne min båd med besætning og det hele, medens jeg er på ferie?"
49. "Tusind tak, herr konsul! Det er rigtignok et smukt tilbud!"

50. "Hun tror, det er onkel!"
51. "Vi skal ud og sejle med 30 unge damer!"
52. "Den er gal! Hun kender jer fra haven!"
53. "Vi ta'r stort skæg på!"
54. "Sømænd!"
55. "Vil du klare forsejlene?"
56. Damerne ventes!
57. "Sikken dejlig båd kaptajnen har!"
58. "Hvorfor har den mand ingen bukser på?"

3. akt

59. "Frøkenen skulle se lidt på den kaptajn!"
60. "Det er nemlig ham! Sømanden fra lysthuset!"
61. "Hvad er det, De har i ansigtet?"
62. "Må jeg få en anden til at styre?"
63. "Det er altså et komplot!"
64. "Vil De være så elskværdig at opholde Dem i kahytten!"
65. "Og så sejler vi hjem!"
66. "Sikken sjov fugl!"
67. "Hvor er Elinor?"

68. "Sikken sjov fisk!"
69. "Omkring med Dem - og forsvind!"
70. - - Og så fik den sejltur ende.
71. "Tja! Så er vi altså færdige med det!"
72. En sorgens dag oprandt. -
73. Elinor måtte forlade instituttet, kaldt af sin onkel og formynder.
74. Siden sejlturen havde det været sløjt for de to sømænd.
75. "Er De villig til al slags arbejde?"
76. "Jord og beton!"
77. "Arbejdere til Fasanvejen!"

78. "Landsarbejde!"
79. "Slut for i dag."
80. "I er vel ikke tilfældigvis mekanikere?"
81. "Jeg har en tjans, men den er forbunden med livsfare!"
82. "Tør I til enhver tid se døden i øjnene?"
83. "Jeg kender slet ikke onkel. Jeg tror aldrig, jeg har set ham!"
84. "Kom væk herfra, så hurtigt De kan!"
85. "Du ligner din kloge mor - - "
86. "Du er klogere end dine veninder - - "
87. "Jo, du er - for i vor familie er vi allesammen klogere end de andre!"

88. "Det er herr Rostow dèr står!"

89. "Dèr står Deres bagage, og her skal De bo!"

90. "Deres onkel venter Dem om en time!"

91. "Har hun spurgt om noget?"

92. "Hvorfor skal vi bindes?"

93. "Vi kører lidt hurtigt!"

94. "Min hat?"

4. akt

95. "Deres onkel venter - - "

96. "Se her, en ganske almindelig mursten!"

97. "Se så her, en ganske almindelig mursten!"

98. "Det var en tordensten!"
99. "Jeg vil rive ned!"
100. "Og bygge herligt op!"
101. "Og nu spørger jeg dig, om du vil ofre dit liv og din formue for vor store idé?"
102. "Skal jeg give afkald på min arv?"
103. "Nej, onkel - det gør jeg ikke!"
104. "Er De ikke den unge dames formynder?"
105. "Jeg er din formynder - jeg kan tvinge dig!"
106. "Jeg har midler, som du ikke kender!"
107. "Tænk nu roligt over sagen og lad os senere tales ved!"

108. "Jeg troede, Deres bagage var bragt op!"
109. "Altid til Deres tjeneste - - "
110. Udgår. (Brevet er skrevet i negativ, har fået scenenummer)
111. "Vil De give mig Deres brev, så skal jeg besørge det!"
112. "Jeg har ikke skrevet noget brev!"
113. "Jeg råder Dem til at passe Dem selv, gamle spøgelse!"
114. "Prøv om du kan efterligne den skrift!"
115. "For pokker - hun kan jo telefonere!"
116. "Du må ikke være vred, fordi jeg blev hidsig. Nu har jeg fortrudt det!"
117. "Må jeg spørge, om jeg er fange her?"

118. "Du lyver, onkel!"
119. "Her står jo skildvagter alle vegne!"
120. "Jeg kan jo ikke gå ud af den dør, hvis jeg vil."
121. "Jeg kom for at fortælle dig, at der er to nye, som skal aflægge eden i aften!"
122. "Du kan tro, det er meget spændende!"
123. "Vi har sorte kapper på. Det er meget højtideligt!"
124. "Du behøver ikke at blive her, hvis du ikke vil!"
125. "Dør ser du, onkel - jeg kan ikke engang komme ud af døren!"
126. "Min niece er så ked af at være her, og så mente - - "
127. "Gå Deres vej!"

128. "Hvorfor vil De rejse?"

129. "Tror De ikke, De kan få det rart her?"

130. De skal ikke være ked af det. De skal se, det går nok!"

131. "Jeg troede ikke, De var en tøs!"

5. akt

132. Om aftenen.

133. "I sværger, at I intet vil røbe af, hvad I her får at se eller høre!"

134. "Den, der bryder eden, straffes med døden!"

135. "Ja, og hvis de stikker af ..."

136. "... så skal I skam også dø!"

137. "Har I strittet med bomber før?"
138. "Hvem er det, der snorker?"
139. "Det er de to nye. Den ene snorker, og den anden hikker!"
140. "Jeg har aldrig hørt nogen snorke sådan!"
141. "Det er da også væmmeligt, som han hikker!"
142. "Smid dem ud og lad dem sove på gangen!"
143. "Hvis vi kravler hen ad snoren, kan vi klatre ned ad den stander!"
144. "Det kan godt være, at du skal skynde dig lidt!"
145. "S K Y N D D I G ! S K Y N D D I G !
146. "Hvad siger du?"

6. akt

147. "Hvordan er I dog kommet herop?"

148. "Jo, der går en vej her oven over!"

149. "I må endelig få fat i Hans og bede ham komme herud straks!"

150. "Jeg er så forfærdelig nervøs!"

151. "Kan vi ikke komme væk? Jeg er så bange for at blive her!"

152. "Vi har da penge nok, ved jeg!"

153. "Det er vist ikke alene hendes penge, det gælder!"

154. "Det er vist også hende selv!"

155. "NÅ! Der er De igen!"

156. "Vil De komme herved øjeblikkelig!"
157. (Brev)
Kære Hans!
De nye forhold, jeg her er gået ind til, vil på flere måder fjerne mig fra dig. Jeg beder dig derfor glemme mig og fremfor alt ikke opsøge mig.
Elinor.
158. "Stenene skal lasses oppe ved et lille hus, som ligger den vej ude!"
159. "Jeg behøver ikke vise jer noget ved lokomotivet, det kender I jo ud og ind!"
160. "Hvad fløjter I for, se hellere at komme af sted!"
161. "Jeg tror, det kører, når man fløjter tre gange!"
162. "Tak skal du ha', der er ikke flere skinner!"
163. "Vi leger lokomotiv!"
164. "Da fut da da fut!"

165. "Lad det nu bare rase ud, mens vi læsser sten!"
166. "I må kun bære een i hver hånd!"
167. "Hvis I taber en af dem, så ryger I til himmels med det samme!"
168. "Og nu har jeg regnet den ud!"
169. "De er nemlig ikke rigtig kloge nogen af dem!"
170. "Det er noget sludder at sige, at man ryger til himmels, fordi man taber en mursten!"
171. "Ja, lad os bare ikke skabe os!"
172. "Pas på! Der kommer to!"
173. "Pas på! Der kommer fire!"
174. "Pas på! Her er no'n, som er større!"

175. "Er du rigtig klog, dit lange fjols! Hvad er det, du smider med?"

176. "Der må være krudt i stenene!"

177. "Tak skal du ha'!. Jeg skal ikke ha' læsset flere af dem!"

7. akt

178. Det gjaldt om at slippe ud og skaffe hjælp.

179. "Ska' jeg løse dig lidt a'?"

180. "Vi begynder ved sengetid, og vi skal nok give Elinor besked!"

181. "Hvis De kan klare skildvagten, så ordner Fyrtårnet og jeg resten!"

182. Atter til vejrs.

183. "Det må være hendes vindue!"

184. Tiden nærmede sig for det store kup ...
185. ... men samtidig var der to, der følte jorden brænde under sig.
186. "Ska' han være skeløjet?"
187. "Ssss! Jeg hypnotiserer ham!"
188. "Nu kan vi få ham til alting!"
189. "Du er en hund!"
190. "Kom og sitte smukt!"
191. "Ka' du løbe ned og gø a' lokomotivet!"
192. "Vi har sjov med ham, han tror, at han er en hund!"

8. akt

193. "Ned til garagen!"
194. "Puh! Kloroform!"
195. "Tasken er fuld af penge!"
196. "H A N S !!"
197. "Hvis du kan klare denne her, så kan du komme til cirkus!"
198. "Ka' du nu være sød og passe godt på dem!"
199. "Rostow - den skurk - har bundet mig!"
200. "Her er skejser!"
201. "Nu forstår jeg bedre, hvorfor vi havde brug for min nieces penge!"

202. "Hvis I rører jer, ryger vi ad Hekkenfeldt til alle-
sammen!"
203. "I er jo nogle stakkels idioter!"
204. "I aften har jeres fører forsøgt at stikke af med alle
teglværkets penge!"
205. "Vis dem, hvor han er!"
206. "Kom bare, de var ikke ægte!"
207. "Må jeg spørge, er I lige glade, hvad vi gør ved ham?"
208. "Nåh! Nu var vi ellers begyndt at holde a' ham!"
209. "Men denne Rostow fik mig alligevel gjort lidt tosset!"
210. Det var navnlig dét, ~~at~~ jeg syntes, var så spændende!"
211. "Nu tror jeg nok, det er bedre, vi ser os om efter en
anden plads!"

S L U T

A/S PALLADIUM, Copenhagen

presents

15. THE THUNDERSTONES

=====

(Tordenstenene)

Directed by: Lau Lauritzen

Photographers: Valdemar Christensen and Hugo Fischer

The cast:

The manager and consul	Philip Bech
Frank, his nephew	Erling Schroeder
Elinor	Karin Nellesen
The superintendent	Ingeborg Gandrup
The mysterious lady	Clara Schwartz
Professor Owen	Charles Wilken
Inspector Rostow	Anton de Verdier
The house-keeper	Kate Fabian
The foreman	Kai Holm
LONG	Carl Schenstrøm
SHORT	Harald Madsen

Part 1.

1. Everybody knew that the old brickworks were making thousands of bricks...
2. ...but nobody knew what was going on behind the overgrown back gate of the works.
3. Those who had dared approach had only seen a glimpse of some strange persons.

4. "Your niece, Miss Elinor, is very rich, isn't she?"
5. "Yes, she is, and I am taking care of her fortune."
6. "You should call your niece out here!"
7. "If she is a wise woman she will surely be interested in our great cause!"
8. "She certainly is wise! In our family we are all much wiser than anybody else!"
9. On board the consul's yacht.
10. "Uncle, won't you soon take a holiday?"
11. "Yes, I will!"
12. "But there won't be any sailing for you this time, because all the men of the crew will have their holidays at the same time."

13. "Shall we go home and play a game of chess?"
14. "I should like to, uncle, but..."
15. "Won't you ever think of anything serious?"
16. "Oh but I do, uncle! As a matter of fact, I am seriously in love!"
17. ...He had not realized until that moment that she was the one he loved...
18. "I will never let you go. I love you!"
19. "I love you - I do - You believe me, don't you?"
20. "Can't you stop eating bananas when you read, it's impossible to understand what you say!"
21. "Good gracious! What is that?"

22. "Can't you see they are kissing!"
23. "Will you come here all of you!"
24. "Who has taken that book to the institute?"
25. (Inside and on top of the binding is written)
"To Elinor from her
Frank."
26. "Where is Elinor?"
27. "Shall we try to find her?"
28. "Elinor is in the Chinese summer-house together with a sailor!"
29. "Will you get out immediately!"
30. "It's not true what you are saying!"

31. "There she is!"

32. "Oh children! My poor head! I can't bear it!"

33. "Well! How are you getting on?"

34. "Quite all right, but we have no place to live!"

35. "Come round and see me one of these days, I'll see if I can find a job for you both!"

Part 2.

36. "You must not sail! You must not give any parties here in this house! You must neither drink my wine nor smoke my cigars! You must not..."

37. "Uncle! Wouldn't it be easier to tell me the few things I may?"

38. "It's about that job you promised us!"

39. "Sit down"

40. "Make yourself at home!"

41. "May he smoke?"

42. "He must wait until he is offered a cigar!"

43. "Tell me! Can you navigate?"

44. "I can't think of anything me and Long are not able to do!"

45. "All right, I engage you as sailors!"

46. "It is the consul, your old friend!"

47. "Well, hello dear Mr. consul!"

48. "Would you like me to lend you my boat with the crew and everything when I am taking my holidays?"

49. "Thank you ever so much, Sir, what a wonderful proposition!"

50. "She believes it is my uncle!"

51. "We are going to sail with 30 young ladies!"

52. "It won't do! She knows you from the garden!"

53. "We can use a big false beard!"

54. "Sailors!"

55. "Will you see to the front sails?"

56. They are waiting for the ladies!

57. "What a wonderful boat you have, Captain!"

58. "What is that man doing here without trousers?"

Part 3.

59. "You should have a look at that captain!"

60. "It is him! The sailor from the summer-house!"

61. "What have you got on your face?"

62. "May I get someone else to take the helm?"

63. "Well then, it is a plot!"

64. "Would you mind waiting in the cabin?"

65. "Now, we are sailing home!"

66. "What a funny bird!"

67. "Where is Elinor?"

68. "What a funny fish!"

69. "About turn! and get out of here!"

70. - - And that was the end of that sailing trip.

71. "Well, now we are finished with this!"

72. It was a sad day for Long and Short...

73. Elinor was called back by her uncle and tutor and had to leave the institute.

74. Since the sailing trip, times had been hard for the two sailors.

75. "Are you willing to take any kind of work?"

76. "Roadmen!"

77. "Workers on Pheasant road!"

78. "Rural workers!"

79. "That's enough for today."

80. "You are not mechanics by any chance?"

81. "I have a job for you but it is rather dangerous!"

82. "Are you afraid of dying?"

83. "I don't know my uncle. I'm afraid I have never seen him!"

84. "Will you go away as quickly as possible!"

85. "You're just like your wise mother..."

86. "You are wiser than your friends..."

87. "Yes, you are - In our family we are all wiser than the others!"

88. "There is Mr. Rostow!"

89. "Here is your luggage and here is where you are going to live!"

90. "Your uncle is expecting you in an hour!"

91. "Did she ask anything?"

92. "Why do we have to be tied up?"

93. "We are driving too fast!"

94. "My hat!"

Part 4.

95. "Your uncle is waiting..."

96. "Look here, just an ordinary brick!"

97. "Now look here, just an ordinary brick!"

98. "It was a thunderstone!"
99. "I want to demolish!"
100. "And build up splendidly!"
101. "And now I am asking you: are you ready to sacrifice your life and your fortune for the sake of our great idea?"
102. "Shall I renounce to my inheritance?"
103. "No, uncle - I can't do it!"
104. "Are you not the young lady's tutor?"
105. "Yes, I am your tutor - I can force you!"
106. "I can use means which you ^{know} nothing about!"
107. "Now, don't get excited, you can think it over then we shall talk about it later on!"

108. "I thought your luggage had been brought up!"

109. "Always at your service!..."

110. (out)

111. "You can give me your letter, I'll take care of it!"

112. "I have not written any letter!"

113. "I advise you not to interfere, you old spook!"

114. "Try if you can imitate this handwriting!"

115. "Hang it!- She can telephone!"

116. "You must not be angry with me because I lost my temper.
Now I am sorry about it!"

117. "Tell me, am I a prisoner here?"

118. "You're lying, uncle!"

119. "There are sentries everywhere!"

120. "I can't go out through that door even if I would."

121. "I have come to tell you that two new fellows are going to take their oath this evening!"

122. "It's very exciting you know!"

123. "We put black gowns on. It's quite solemn!"

124. "You need not stay here if you don't want to!"

125. "There you are, uncle - I can't even go out!"

126. "My niece does not want to stay here any longer and I thought..."

127. "Go away!"

128. "Why do you want to leave?"

129. "Don't you think you can be happy here?"

130. "You must not be sorry. You'll see, everything is going to be all right!"

131. "I did not know you were a lass!"

Part 5.

132. In the evening.

133. "You have to swear not to disclose anything of what you are going to see or hear!"

134. "Anyone who is breaking the oath will be punished with death!"

135. "And,...if they run away?.. "

136. "...then you will also have to die!"

137. "Have you thrown bombs before?"

138. "Who is snoring?"

139. "It's the two new chaps. One is snoring and the other has the hiccups!"

140. "I have never heard anyone snore like that!"

141. "That hiccup sounds terrible!"

142. "Throw them out and let them sleep in the passage!"

143. "If we use that line we can climb down that pylon!"

144. "Maybe you had better hurry."

145. "Hurry up! Hurry up!"

146. "What did you say?"

147. "How did you get there?"

148. "Well, there is a road here, above!"

149. "You must get in touch with Frank and ask him to come over here right away!"

150. "I'm so terribly nervous!"

151. "Can't we go away? I am so afraid of being here!"

152. "We have enough money, I'm sure!"

153. "It's not only a matter of her money, but of herself!"

154. "She is also concerned!"

155. "Well, there you are again!"

156. "Will you come down here immediately!"

157. (Letter)

"Dear Frank,
As matters stand now, life has parted us. Therefore,
I ask you to forget me and above all not to call on
me.

Elinor. "

158. "The stones are to be unloaded by a small house which is in
that direction."

159. "I need not show you how to use the engine you know everything
about it!"

160. "Why are you whistling, you had better start!"

161. "I believe we have to whistle three times to make it start!"

162. "Well now, there are no more rails!"

163. "We are playing that we are driving the engine!"

164. "Puff, puff, puff!"

165. "Let it rave itself out while we are loading stones!"
166. "You must only carry one in each hand!"
167. "If you drop one of them you will rush straight to heaven!"
168. "Now I have found it out!"
169. "They are crazy all of them!"
170. "Such nonsense to say that we'll rush to heaven just because we drop a brick!"
171. "Let's take it easy!"
172. "Watch! Two coming!"
173. "Watch! Four coming!"
174. "Look out! Here are some bigger ones!"

175. "Are you crazy, you fool! You can't throw them like that!"

176. "There must be powder in the bricks!"

177. "Well, then I won't load any more of them!"

Part 7.

178. Now the point was to get out and find help.

179. "Shall I relieve you for a while?"

180. "We'll start at bedtime and we'll tell Elinor!"

181. "If you can fix the sentry, Long and I will take care of the rest!"

182. Going up again.

183. "That must be her window."

184. Time was near for the big coup...

185. ...but at the same time, two persons felt that the place was getting too hot for them.

186. "Why is he squint-eyed?"

187. "Hush! I am hypnotizing him!"

188. "Now we can make him do anything!"

189. "You are a dog!"

190. "Now be a good dog!"

191. "Run down to the engine and bark at it!"

192. "We're having a lark with him, he thinks he is a dog!"

Part 8.

193. "Down to the garage!"

194. "Pooh! Chloroform!"

195. "The bag is full of money!"

196. "F R A N K !!"

197. "If you can make it, you're just as good as a circus artiste!"

198. "Take good care of them, will you?"

199. "Rostow - that rascal - has tied me up!"

200. "Here is tin!"

201. "Now I understand why we needed my niece's money!"

202. "If you move, we'll go to hell all of us!"

203. "You are nothing but poor fools!"

204. "Your leader has just tried to run away with all the money of the brick-works!"

205. "Show them where he is!"

206. "Relax, they are not real!"

207. "Tell me, is it all the same for you what we are doing with him?"

208. "Pity! We were beginning to like him, almost!"

209. "But that Rostow nearly convinced me of his crazy ideas!"

210. "I think it was very exciting!"

211. "I believe it's about time for us to look for another job!"

Produced
1927

A/S PALLADIUM
1, Vesterbrogade
Copenhagen.

No. 15 Long and Short

in

"THE THUNDERSTONES"

(Tordenstenene)

Frank is seriously in love with Elinor, who is staying at a pension for young society ladies. The superintendent is a lady of principles and does not permit any gentleman's visit whatever, so the two young people have to meet in secret in a small pavilion in the garden which happens to be the "summer residence" of Long and Short, and when Frank and Elinor are about to be discovered by the superintendent, our two friends help them...

Grateful for their help Frank gives them a job as sailors on the big yacht of his uncle, who is away on holiday, and invites the superintendent and all the young ladies in the name of his uncle for a sail. In this way Frank hopes to get an opportunity of talking undisturbed with Elinor. Unfortunately the superintendent discovers the identity of Frank, Long and Short, who had disguised themselves, and she takes over the command of the yacht.

Again Long and Short are without work. However, being energetic and ambitious men, they inquire at the office of labour exchange. At first they are not successful, but at last they are employed by a very angry-looking man who explains to them that the job they are going to do is a very dangerous one. After a fantastic ride they arrive at some old brick-works where, to their surprise, they meet Elinor again.

The owner of the brick-works, a professor Owen, is Elinor's uncle and guardian. Strange things are happening at the brick-works which are completely isolated from the outside world. The inspector, Rostow, has got the fantastic idea of filling the bricks with dynamite, and he has succeeded in winning the silly old professor for the sacred cause of the revolution. The anarchists now demand that Elinor gives her whole fortune to "the cause". Elinor refuses and tries to escape, but Rostow prevents it and has her locked up.

In the meantime Long and Short have found out that it is not ordinary bricks that are made at the works. They want to quit, but they are too well guarded, and besides, they feel they can't leave Elinor in the lurch.

("The Thunderstones" continued)

Fortunately, Frank suspects that Elinor is kept prisoner and hurries to the brick-works in order to rescue her.

A series of strange and breathtaking events now happens. Long and Short have to exert all their ingenuity and finally they succeed in locking up all the anarchists at the works as well as their villainous leader.

- - - And while Frank and Elinor are celebrating their engagement, our two friends Long and Short set out for new adventures!

ooOoo

7. "Falls sie eine intelligente Dame ist, wird sie sich für unsere grosse Sache interessieren!"
8. "Ja, intelligent ist sie, denn in unserer Familie sind wir immer klüger als andere Leute!"
9. An Bord der Segeljacht des Konsuls.
10. "Bekommst du nicht bald Ferien, Onkel?"
11. "Ja - freilich!"
12. "Aber für dich wird es keine Segelfahrten geben, ich gebe der Mannschaft gleichzeitig frei."
13. "Gehst du mit nach Hause um eine Partie Schach zu spielen?"
14. "Ich möchte gern, Onkel, aber - aber - "
15. "Willst du denn niemals an etwas Ernstes denken?"
16. "Das tue ich, Onkel, ich bin nämlich allen Ernstes verliebt!"
17. Erst jetzt wusste er, dass er sie mit ganzer Seele liebte!
18. "Ich verlasse dich niemals, ich liebe dich!"
19. "Ich liebe dich - liebe dich! Sag, dass du mir glaubst!"
20. "Kannst du nicht das Bananen-Essen lassen, während du liest, man versteht fast kein Wort!"

21. "Aber um Himmels willen, was ist denn dies?"
22. "Ja, sehen Sie denn nicht, Fräulein, dass sie sich küssen?"
23. "Kommt her alle miteinander!"
24. "Wer hat dies Buch in das Institut gebracht?"
25. (Auf der Innenseite steht oben geschrieben):
An Ellinor
von ihrem Hans.
26. "Wo ist Ellinor?"
27. "Sollen wir sie suchen, Fräulein?"
28. "Ellinor sitzt droben in dem chinesischen Pavillon mit einem Seemann!"
29. "Wollen Sie sofort verschwinden!"
30. "Es ist ja Unwahrheit, was ihr erzählt."
31. "Da steht sie ja!"
32. "Ach Kinder, mein armer Kopf! Ich kann dies nicht vertragen!"
33. "Na, wie ging es denn?"
34. "Ja, sehr gut, aber jetzt haben wir keine Stelle, wo wir wohnen können!"

35. "Kommt mal mit nach Haus, dann werde ich eine Beschäftigung für euch finden."

2.Akt

36. "Du darfst also nicht segeln! Du darfst keine Feste hier im Hause feiern! Du darfst nicht meinen Wein trinken und meine Zigarren rauchen! Du darfst nicht....."
37. "Onkel, wäre es nicht einfacher, die wenigen Dinge zu nennen, die ich darf?"
38. "Es ist wegen der Stellung, wovon der Herr sprach."
39. "Setzen Sie sich!"
40. "Und tun Sie, als ob Sie zu Hause wären!"
41. "Darf er nicht rauchen?"
42. "Er muss warten, bis ihm etwas angeboten wird!"
43. "Sagt mal, versteht ihr, ein Boot zu manövrieren?"
44. "Ja, ich kann mir überhaupt nichts denken, was Pat und ich nicht verstehen!"
45. "Gut! Ich engagiere euch als Seeleute."
46. "Das ist Ihr alter Freund, der Konsul."
47. "Nein, guten Tag, Herr Konsul!"
48. "Wollen Sie mein Boot mit Mannschaft und allem, was dazu gehört, leihen, während ich Ferien habe?"

49. "Tausend Dank, Herr Konsul, das ist ein sehr liebenswürdiges Anerbieten!"
50. "Sie glaubt, es sei ihr Onkel!"
51. "Wir sollen mit 30 jungen Damen segeln."
52. "Das ist schlimm, sie kennt euch vom Garten her!"
53. "Wir binden uns einen grossen Bart um."
54. "Seeleute."
55. "Willst du die Vorsegel besorgen?"
56. Die Damen werden erwartet.
57. "Was für ein hübsches Boot der Kapitän hat!"
58. "Warum hat der Mann keine Hosen an?"
3. Akt
59. "Fräulein, sehen Sie mal den Kapitän an!"
60. "Das ist er nämlich, der Mann, der im kleinen Pavillon war!"
61. "Was haben Sie da im Gesicht?"
62. "Gebt mir jemand anders, der steuern kann."
63. "Es ist also ein Komplott!"

64. "Haben Sie die Güte, sich in der Kajüte aufzuhalten!"
65. "Und dann segeln wir nach Hause."
66. "Was für ein komischer Vogel!"
67. "Wo ist Ellinor?"
68. "Was für ein komischer Fisch!"
69. "Rechts um kehrt und verschwindet!"
70. Und dann war die Segelfahrt zu Ende!
71. "Ja, dann sind wir also damit fertig!"
72. Ein Tag voll Kummer und Sorgen.
73. Ellinor musste, von ihrem Onkel und Vormund zurückgerufen, das Institut verlassen!
74. Seit der Segelfahrt war das Leben für die beiden Seeleute etwas schwer geworden.
75. "Sind Sie bereit, jede Art Arbeit zu tun?"
76. "Erd- und Betonarbeiter."
77. "Strassenbau-Arbeiter."
78. "Landarbeiter."

79. Schluss für heute.
80. "Ihr seid wohl nicht zufällig Mechaniker?"
81. "Ich habe eine Arbeit, die mit Lebensgefahr verbunden ist.
82. "Wagt ihr, dem Tode ins Auge zu sehen?"
83. "Ich kenne Onkel gar **nicht**. Ich glaube, ich habe ihn nie gesehen!"
84. "Mach, dass du wegstommst, so schnell wie möglich!"
85. "Du siehst deiner klugen Mutter ähnlich - "
86. "Du bist klüger als deine Freundinnen --"
87. "Ja, das bist du - denn in unserer Familie sind wir alle klüger als andere Menschen!"
88. "Das ist Herr Rostow, der da steht."
89. "Da steht Ihre Bagage, und hier sollen Sie wohnen."
90. "Ihr Onkel erwartet Sie in einer Stunde."
91. "Hat sie etwas gefragt?"
92. "Warum werden wir gebunden?"
93. "Wir fahren etwas schnell!"

94. "Mein Hut!"

4. Akt

95. "Ihr Onkel wartet --"

96. "Sehen Sie, ein ganz gewöhnlicher Ziegelstein!"

97. "Sehen Sie nun hier einen ganz gewöhnlichen Ziegelstein."

98. "Das war ein Donnerstein."

99. "Ich will ihn niederreißen!"

100. "Und herrlich wieder aufbauen!"

101. "Und nun frage ich dich, ob du dein Leben und dein Vermögen unserer grossen Idee weihen willst?"

102. "Soll ich auf mein Erbteil verzichten?"

103. "Nein, Onkel, das tue ich nicht!"

104. "Sind Sie nicht der Vormund der jungen Dame?"

105. "Ich bin dein Vormund, ich kann dich zwingen!"

106. "Ich habe Mittel, die du nicht kennst!"

107. "Denke jetzt ruhig über die Sache nach, und lass uns später weiterreden!"

108. "Ich glaubte, Ihre Bagage sei nach oben gebracht....."

109. "Stets zu Ihren Diensten!"
110. (Handgeschriebener Brief):
Lieber Hans, du musst mir helfen, von diesem schrecklichen Ort wegzukommen.....
111. "Wollen Sie mir Ihren Brief geben, dann werde ich ihn besorgen!"
112. "Ich habe keinen Brief geschrieben!"
113. "Ich rate Ihnen, sich um Ihre eigenen Sachen zu kümmern, Sie altes Gespenst!"
114. "Versuche, ob du diese Schrift nachahmen kannst."
115. "Zum Teufel - sie kann ja telefonieren!"
116. "Sei nicht böse, dass ich so erregt wurde! Es tut mir jetzt leid!"
117. "Darf ich fragen, ob ich hier gefangen bin?"
118. "Du lügst, Onkel!"
119. "Es stehen ja Schildwachen allenthalben."
120. "Ich kann ja nicht zu der Tür hinausgehen, wenn ich will!"
121. "Ich komme um dir zu erzählen, dass zwei Neue da sind, die den Eid ablegen wollen heute abend!"
122. "Glaube mir, es ist sehr interessant!"

123. "Wir haben schwarze Mäntel an, es ist sehr feierlich!"
124. "Du brauchst nicht hier zu bleiben, wenn du nicht willst!"
125. "Da siehst du, Onkel, ich kann ja nicht mal zur Tür hinaus!"
126. "Meine Nichte mag hier nicht länger sein, und da meinte ich --"
127. "Gehen Sie!"
128. "Weshalb wollen Sie reisen?"
129. "Meinen Sie nicht, dass Sie es hier angenehm haben können?"
130. "Seien Sie nicht traurig. Sie werden sehen, es wird schon gehen - !"
131. "Ich dachte nicht, Sie seien eine Dirne!"

5. Akt

132. Am Abend.
133. "Schwört, dass ihr nichts verraten wollt von dem, was ihr hier zu sehen oder zu hören bekommt!"
134. "Wer den Eid bricht, wird mit dem Tode bestraft!"
135. "Ja, - und wenn sie austreissen....."
136. ".....dann sollt ihr wahrhaftig auch sterben!"
137. "Habt ihr früher mit Bomben zu tun gehabt?"

138. "Wer ist es, der schnarcht?"
139. "Es sind die beiden Neuen! Der eine schnarcht, und der andere schluckt!"
140. "Ich habe niemals so ein Schnarchen gehört!"
141. "Es ist abscheulich, wie er schluckt!"
142. "Schmeiss ~~sie~~ hinaus, und lass sie im Gang schlafen!"
143. "Wenn wir an der Schnur entlang klettern, können wir von dem Ständer hinabklettern!"
144. "Du musst dich wohl etwas beeilen!"
145. "BEEIL DICH! BEEIL DICH!"
146. "Was sagst du?"
6. Akt
147. "Wie seid ihr denn hier hinaufgekommen?"
148. "Nun - oben hinüber geht ein Weg!"
149. "Ihr müsst um Gottes willen Hans zu fassen bekommen und ihn bitten, gleich zu kommen!"
150. "Ich bin so furchtbar nervös!"
151. "Können wir hier nicht wegkommen? Ich fürchte mich, hier zu sein!"

152. "Wir haben doch genug Geld, das weiss ich!"
153. "Es ist gewiss nicht ihr Geld allein, dem es gilt."
154. "Es ist wohl auch sie selbst!"
155. "Na! Da sind Sie ja wieder!"
156. "Kommen Sie sofort hier herunter!"
157. (Brief): Lieber Hans!
Die neuen Verhältnisse, in die ich hier gekommen bin,
werden mich in vieler Beziehung von dir entfernen. Ich
bitte dich daher, mich zu vergessen und vor allen Din-
gen mich nicht aufzusuchen!
Ellinor.
158. "Die Steine sollen bei einem kleinen Hause aufgestapelt
werden, das in der Richtung liegt."
159. "Ich brauche euch ja nichts an der Lokomotive zu zeigen,
das kennt ihr ja gründlich."
160. "Weshalb pfeift ihr, macht lieber, dass ihr loskommt!"
161. "Ich glaube, sie fährt, wenn man dreimal pfeift!"
162. "Na, das ist eine schöne Geschichte, es sind keine Schienen
mehr da!"
163. "Wir spielen Lokomotive!"
164. "Da-fut-dada-fut!"

165. "Lass sie nur ausrasen, während wir Steine aufladen!"
166. "Ihr dürft nur einen in jeder Hand tragen!"
167. "Wenn ihr einen verliert, dann fliegt ihr in die Luft im selben Augenblick!"
168. "Nun habe ich es heraus!"
169. "Sie sind nämlich alle miteinander nicht richtig im Kopf!"
170. "Das ist ja Unsinn zu sagen, dass man in die Luft fliegt, weil man einen Ziegelstein verliert!"
171. "Ja, wir wollen uns nicht so anstellen!"
172. "Pass auf! Da kommen zwei!"
173. "Pass auf! Jetzt kommen vier!"
174. "Pass auf! Hier sind welche, die grösser sind!"
175. "Bist du recht bei Sinnen, du langes Register! Womit wirfst du da?"
176. "Es muss Pulver in den Steinen sein!"
177. "Na, ich danke! Davon lade ich nicht mehr auf!"

7. Akt

178. Jetzt galt es, hinauszukommen und Hilfe zu schaffen!
179. "Soll ich dich etwas ablösen?"

180. "Wir fangen bei Bettzeit an, und wir werden schon Ellinor Bescheid geben!"
181. "Falls Sie die Schildwache erledigen können, dann werden Pat und ich den Rest besorgen!"
182. Wieder oben.
183. "Das muss ihr Fenster sein!"
184. Die Zeit für den grossen Putsch näherte sich!
185.aber gleichzeitig gab es zwei, die den Boden unter sich brennen fühlten!
186. "Soll er schielende Augen haben?"
187. "Sch! Ich hypnotisiere ihn!"
188. "Jetzt können wir ihn zu allem bringen!"
189. "Du bist ein Hund!"
190. "Komm her, hübsch sitzen!"
191. "Kannst du hinlaufen und die Lokomotive anbellen?"
192. "Wir haben unsern Spass mit ihm, er glaubt, er ist ein Hund!"
8. Akt
193. "In die Garage hinein!"
194. "Puh! Kloroform!"

195. "Die Tasche ist voll Geld!"
196. "H A N S !"
197. "Wenn du dies machen kannst, dann kannst du im Zirkus auftreten!"
198. "Sei nun nett und gib gut auf sie acht!"
199. "Rostow, der Schurke, hat mich gebunden!"
200. "Hier sind Moneten!"
201. "Nun verstehe ich besser, weshalb wir das Geld meiner Nichte brauchen sollten!"
202. "Falls ihr euch rührt, fliegen wir alle zum Teufel!"
203. "Ihr seid ja armselige Idioten!"
204. "Heute abend hat euer Führer versucht, mit allem Geld der Ziegelei auszukratzen!"
205. "Zeige ihnen, wo er ist!"
206. "Komm nur, sie waren nicht echt!"
207. "Darf ich fragen, ist es euch gleich, was wir mit ihm machen?"
208. "Na aber, jetzt fangen wir gerade an, ihn zu mögen!"

209. "Aber diesen Rostow haben wir doch etwas verrückt gemacht."
210. "Es war hauptsächlich, weil ich es so spannend fand!"
211. "Nun glaube ich, es ist an der Zeit, einen anderen Platz zu suchen!"

E N D E

Nr. 15. "PAT UND PATACHON AUF DEM PULVERFASS"

Pat und Patachon war es glücklich gelungen, in einem kleinen Pavillon, der zu einem Mädchen-Institut gehörte, eine von der Polizei und dem Wirt unbemerkte Wohnung zu finden.

Doch als ein junger Seeoffizier mit seiner ersten Flamme, die in dem Mädchenpensionat noch erzogen werden sollte, bei einem Stelldichlein überrascht wurde, mussten auch Pat und Patachon ihre komfortable und billige Wohnung räumen.

Der junge Mann fühlte sich verpflichtet, den beiden Exmittierten einen neuen Beruf zu verschaffen und engagierte sie als Matrosen für die Yacht seines Vaters, wohin er durch eine List das ganze Pensionat als Gäste einlud.

Doch der Schwindel wurde bald entdeckt. Die Pensionsdame übernahm das Kommando des Schiffes, und Hans - so hiess der junge Mann - musste mit seiner geliebten Margot - natürlich beide getrennt - die Heimreise antreten.

Wieder waren Pat und Patachon brotlos! - Ihre Bemühungen, auf dem Arbeitsnachweis eine Beschäftigung zu bekommen, schlugen fehl, bis endlich ein ziemlich wild aussehender Mann die beiden für einen Betrieb engagierte, in dem aber die Beschäftigung, wie er vorher betonte, lebensgefährlich sei!

Nach einer abenteuerlichen Autofahrt landeten sie in einer Ziegelei und trafen hier zu ihrer Überraschung das Fräulein Margot wieder, deren Onkel diese Ziegelei leitete.

Das Geheimnis dieser Ziegelei beruhte darauf, dass sämtliche Angestellten einer nihilistischen Gruppe angehörten. Ihr Führer war auf die phantastische Idee gekommen, die Ziegelsteine mit Dynamit zu füllen, um so die Häuser und ganze Städte in die Luft zu sprengen!

Margot wusste von diesen Plänen nichts und widersetzte sich ihnen, als sie davon erfuhr. Doch ihr Widerstand half nichts. Sie wurde einfach gefangen gehalten, und auch Pat und Patachon konnten diese Ziegelei nicht verlassen.

Als Margot versuchte, Hans telephonisch zu erreichen, wurde mitten im Gespräch die Leitung zerschnitten, sodass Hans nichts weiter verstand als: Hilf mir! - Er machte sich schleunigst auf den Weg, um das Mädchen, dass er als seine Braut betrachtete, zu befreien.

Durch einen lustigen Trick und durch Gewalt gelang es inzwischen Pat und Patachon, die Arbeiter der Ziegelei zu überwältigen und den einen der Führer zu entlarven. - Margot fand zwar ihren Hans wieder, doch Pat und Patachon mussten, nachdem auch die letzte Lokomotive in die Luft geflogen war, wieder auf die Walze gehen, um sich nach einem neuen Beruf umzusehen!